

story 54 正直个门神 tsín ts^hít ké: mún sìn นายทวารบาล (เทพเจ้าที่ดูแลบ้านอยู่ที่ประตูที่ชื่อตรง)

往时 中国 乡下 人 过 新年，家家 门口 都 贴 红 对联，挂 红

wóng sǐ: tsúnj kuèt hiōŋ há: n̄in kuó s̄in n̄iàn, kā: kā: mún hew31 tū: tiàp fùŋ túj lièn kuá

fùŋ

สมัยก่อน เมืองจีน คนบพท คน ผ่าน ปีใหม่ ๆ บ้าน ปาก ทั้งหมด เปะ สีแดง ตู๋เหลียน แฉวน สี

แดง

灯笼，还 贴 一对 门神，保护 一家人 新年，出入 平安。

tēn lùŋ, hàn tiàp jít túj mún s̄in, paw31 fú: jít kā: n̄in s̄in n̄iàn ts^hùt n̄íp p̄hìn ʔōn.

โคมไฟ ยัง ติด 1 คู่ ประตู เทพ คู่คุ้มครอง ทุกคนในบ้าน ปีใหม่ ๆ เข้าออก ปลอดภัย

大家 贴 个 门神，相貌 唔 多 一样。有兜 画倒 係 恶相，喊做 “神
荼”

thāj kā: tiàp ké: mún s̄in siōŋ máw n̄i tō: jít jónj. j̄iw tēw fá: taw31 ʔi: ʔòk siōŋ, hám tsó: ”s̄in
sū:”

ทุกคน ติด ของ ประตู เทพ หน้าตา ไม่ค่อย เหมือนกัน มี จำนวนหนึ่ง วาดได้ เป็น หน้าตา ดูเหมือนผี เรียกว่า “จีน
ตุ๋”

同 “郁垒” 听讲 係 专门 制恶鬼 个神。还有一对 相貌 威严，係

th̀ùŋ “jùt lít” th̄āŋ koŋ31 hé: tsōn mún ts̄i: ʔòk kuj31 ké: s̄in. hàn j̄iw jít túj siōŋ máw wī: n̄iàm
hé:

กับ “หยุดลิด” ได้ยินมาว่าเป็น โดยเฉพาะ ผีที่ดุ (ปราบผี) ของ เทพ ยังมี อีก 1 คู่ หน้าตา ดู เป็น

唐朝 开国 将军 秦琼 同 尉迟恭。听讲 唐太宗 一摆 发

thòŋ tshàw khōj kuèt tsiōŋ kiūn tshìn tshùn thùŋ wùt tshì: kiūŋ. thāŋ koŋ31 thòŋ tháj tsūŋ jìt páj pòt

สมัยถึง สถาปนาราชวงศ์ ทหารผู้นำ มีชื่อว่า “ฉินจุ่น” กับ “หวุดถื่อกรุง” ได้ยินมาว่า ถึงไท่จง 1 ครั้ง ไม่สบาย

病。夜哺头 看倒 门口 有 鬼 行 来 行 去。就 喊 这 两 位 将

phiáng já: pū: thèw khón taw31 mún hew31 jīw kuj31 hàn lòj hàn hí: tshíw hám ʔe:31 lioŋ31

wí: tsiōŋ

กลางคืน เห็นถึง ประตู ปาก มี ผี เดิน มาเดิน ไป ก็ เรียก นี้ สอง ท่าน แม่ทัพ

军 来 守 卫。病 好 哩 就 用 画 像 来 代。尾 下 就 变 成 民 间 个 门

kiūn lòj su:31 wí: phiáng haw31 lè, tshíw júŋ fá: siōŋ lòj thój mī: hā: tshíw pién sàŋ mìn kiān

ké: mún

มา เฝ้า หายใจแล้ว ก็ ใช้ภาพวาด มา แทน สุดท้าย ก็ กลายเป็น ประชาชน ของ ประตู

神。又 有 一 摆，唐太宗 同 一个 大臣 着 围棋，着 到 吵 交。皇 帝

sīn. jíw jíw jìt paj31, thòŋ tháj tsūŋ thùn jìt ké: tháj sīn tsòk wì: khì:,

เทพ อีก มี 1 ครั้ง ถึงไท่จง กับ 1 คน. ขุนนาง เล่น (เดิน) หมากล้อม เล่น(เดิน) จน ทะเลาะกัน ฮองเต้

火 气 着，想 杀 其 头，啞 尉迟恭 调 查 这 只 大 臣 有 无 讲

fo:31 hí: tshók, siōŋ31 sàt ké: thèw. wo:31 wùt tshì: kiūŋ thiàw tshà: ʔi:31 tsàk tháj sīn jíw mò:

koŋ31

เกิดโมโห คิด ฆ่า ของเขา หัว สั่ง หวดถื่อกรุง ตรวจสอบ คนนี้ ขุนนาง มี ไหม พุดให้

衰 皇 帝。尉 迟 恭 回 报 话，无。皇 帝 俛 问，佢 都 话 无。皇 帝 想 杀 人

sōj fòŋ tí: wùt tshì: kiūŋ fi: páw wá:, mò: fòŋ tí: kin31 mún kì: tū: wá: mò: fòŋ tí: siōŋ31 sàt

ŋìn

เสียหาย ฮ่องเต้ หุจกั๋วกรุง กลับมารายงาน ว่า ไม่มี ฮ่องเต้ ก็ ถาม อีก เขา ทั้งหมด ว่า ไม่มี ฮ่องเต้ คิด ฆ่า คน

无 借口，火气 无 好 出。 将把 手上 拿 等 个 玉 笏 □ 呀 碎。

mò: tsiá hew31, fo:31 hí: mò: haw31 tshùt tsiōŋ pa:31 su:31 hón nā: ten31 ké: ŋjúk fùt ?ép
?á: sùj.

ไม่มี ข้ออ้าง(ข้อกล่าวหาใส่ร้าย) โมโห ไม่มี ทางออก หยิบ บนมือ แผ่นหยก กระแทก ให้ แตก

尾下 自家 知 差。 摆酒 清 全体 大臣 来 食。 当众 称赞 尉迟恭

mī: hā: tsʰi: kā: tī: tshā: paj31 tsiw31 tshian31 tshien thi:31 tháj sǐn lòj sít. tōŋ tsúnj tsʰin tsán
wùt tsʰi: kiūŋ

สุดท้าย ตัวเอง รู้ว่า ผิด จัดเลี้ยง(เหล้า) เชิญ ทั้งหมด ขุนนาง มา กิน ต่อหน้าขุนนางทั้งหลาย ชื่นชม หุจกั๋วกรุง

正直 无私，还 拿 一 千 匹 绸 布 奖赏 分 佢。

tsín tshít wù: sī:, hàn nā: jit tshien phit tshù: pú: tsion31 son31 pūn kì:.

ข้อสุดท้าย ที่สุด ไม่เห็นแก่ตัว ยัง หยิบ 1000 ม้วน ผ้าไหม เป็นรางวัล ให้ เขา

สมัยก่อนเมืองจีน ในชนบทตอนกลางของตวรรษจีน จะมีการติดคำอวยพรด้วยกระดาษสีแดง (ตุ้ยเหลียน) ที่หน้าประตูทุกบ้าน และแขวนโคมไฟสีแดงอยู่หน้าบ้าน และยังคงติดรูปเทพเจ้าไว้ 1 คู่ เพื่อให้คนที่อยู่ในบ้าน เข้าออกปลอดภัย ไปดีมาดี

รูปเทพเจ้าที่ติดอยู่หน้าประตูทั้งหลาย วาดไม่ค่อยเหมือนกัน บางรูปก็มีหน้าตาเหมือนผี เขาตั้งชื่อว่า “ซินตู” กับ “หยุกลิด” เขาเล่ากันว่า ทั้งสองคนนี้เป็นเทพเจ้าที่ปราบผีโดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังมีอีก 1 คู่ ก็วาดหน้าตา แต่ดูสง่ามีอำนาจ หน้าตาสวยนักรบสมัยถึง มีชื่อว่า “ฉินซุน” กับ “หุจกั๋วกรุง” เป็นแม่ทัพที่มีชื่อสมัยต้นราชวงศ์ถัง มีคนเล่ากันว่า ถังไท่จง (หลี่ซื่อหมิน) มีคืนหนึ่งไม่สบาย กลางคืนนอนอยู่แล้วมองเห็นที่ประตูมีผีเดินไปเดินมา จึงสั่งให้แม่ทัพสองคนนี้มาเฝ้าที่หน้าประตู ทีหลังเมื่อหายจากไม่สบายแล้วก็ให้คนวาดรูปแม่ทัพทั้งสองคนนี้ติดไว้ที่หน้าประตูแทน เพื่อให้ผีกลัว ต่อมาจึงเป็นที่นิยมของประชาชน ทำตามกันมา

มีอยู่ครั้งหนึ่ง หลี่ซื่อหมิน ไปเล่นหมากล้อมกับขุนนางคนหนึ่ง เล่นไปเล่นมา สองคนทะเลาะกัน หลี่ซื่อหมิน โมโหที่ขุนนางจะเอาชนะให้ได้ แต่ หลี่ซื่อหมิน ไม่ยอม จึงคิดจะประหารขุนนางคนนี้ เพราะไม่ยอมอ่อนข้อให้กษัตริย์ แต่ก็ต้องมีข้ออ้างที่สมเหตุสมผล หลี่ซื่อหมิน จึงให้แม่ทัพ “หวุดฉือกรุง” ให้ไปสืบดูว่า หลังจากเล่นแล้ว ขุนนางคนนั้นได้ไปพูดให้ หลี่ซื่อหมิน เสียหายหรือเปล่า (ที่หลี่ซื่อหมินเล่นขี้โกงจริง) แม่ทัพ “หวุดฉือกรุง” ก็ไปสืบดูแล้วว่า ไม่พบเจอ เรื่องแบบนี้ หลี่ซื่อหมิน ก็ไม่มีข้ออ้างที่จะประหารขุนนางคนนั้น หลี่ซื่อหมิน ยังโมโหอยู่ แต่ทำอะไรไม่ได้ จึงหยิบแผ่นหยกที่ใช้เวลาราชการประจำตัว นำมาปาลงกับพื้นจนแตกหักหมด แต่ตอนหลังก็ยอมรับว่าตัวเองผิด จึงจัดงานเลี้ยงให้กับขุนนางทั้งหมด แม่ทัพ “หวุดฉือกรุง” ก็มาร่วมงานด้วย หลี่ซื่อหมิน ก็ชม “หวุดฉือกรุง” ในงานเลี้ยงนั้น ว่าเป็นคนที่ซื่อตรงที่สุด เพราะที่ไม่เคยใส่ร้ายใคร แล้วยังให้ผ้าไหม 1000 ม้วนเป็นรางวัลให้กับ “หวุดฉือกรุง” ด้วย